

CARLES SALVADOR

FALLES

JOSEFINES

LA FALLA GRAN

D'antic et ve, ma terra, la cançó
i tots els anys et mostres com antany;
sempre has posat la teua ambició
a fer cremar els símbols de l'engany.

Oh Terra d'on sóc eixit!
Entre música i rialles
mostres el seny i el sentit.

Tens per les falles forta obsessió
perquè del cor del Poble són afany;
guspira i flama i foc d'aquell tió
que crema i anihila i no fa dany.

Poble de foguera al pit!
Entre música i rialles
mostres el seny i el sentit.

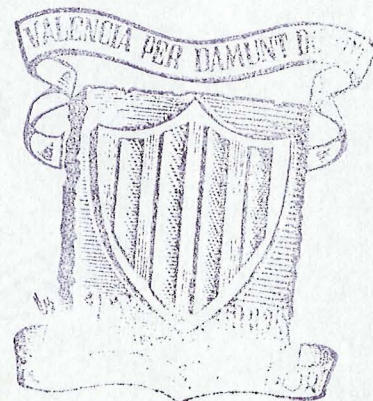
És pia i clara aquella visió
que tens de l'home que et posa el parany
i que et predica la remissió
mentre et desagna i augmenta son guany.

Entre música i rialles
mostres el seny i el sentit.

Ah poble meu cansat de dar perdó
i de cremar els símbols de l'engany;
tot palpitant de calda il·lusió
has fet la Falla Gran de l'averany.

Fum i cendra un món d'oblit.
Entre música i rialles
mostres el seny i el sentit.

Al llibre ELOGI de la VAGÀNCIA
COLLECCIÓ ESPIGA 1937 València

- Les falles -

Goig!
Traques!
Xiques
maques.

Foc!
Fum!
Flames!
Llum!.....

Se
sent
del
vent
el
bes
i
les
falles
m
cendra,
res!.....

Carles Salvador

Publicat al Pensat i Fet, any 1970

AMOR, FOGUERA

Vindrà la nit i amb ella la plantada
del carafal que té els ninots clavats
i que han de ser després tan admirats
—llavi amb somris— per tota una gentada.

Vindrà la nit de música i ballada
en què el jovent té els peus àgils i alats
i en què la joia enjoia, extasiats,
els ulls curulls de febra enverinada.

Vindrà la nit semblant altres d'antany
i el carafal serà un manoll de llums,
llengües de foc, que pugem com l'afany.

Amor, així —gentil, carnal, eterna—
vius i te mous, t'encens i te consums
i ets per al món foguera que enlluerna.

CARLES SALVADOR

Pensati Fet de 1944

Sant Josep

• A l'amic Josep M. Casacuberta

Amb llavi humit, gotjós, es manifesta
- el Sant Josep - la típica diada
que vós porteu, florida i perfumada,
primaveral, amb ritme de gran festa.

De colors nets, primaris, fa requesta
i se vestix
~~i amb ells es vist~~ i ben empolainada
ix al carrer lluint la riallada
que és, per al cor, la sal pura i honesta.

Vós sou el Sant que l'éreu del sin viure
norma vital i fón el ventre viure
Casa de Déu, Palau del Bon Amor.

I ara voleu, segur, que fem la vida
lluny del veure arrang que es consolida
al llavi prim, vesec, del mal humor.

Al "Pensat i Fet" de 1945

Pensat i Fet
de 1947

NINOTS DE FALLA

Pobres ninots plantats davant la falla
que no teniu cervell i us falta cor,
que esteu farcits de draps bruts i de palla
tot fent un gest humà de joia o por.

Veniu al món només per fer rialla,
per escarnir el vici que no mor
i tots els anys guanyeu galant batalla
perquè l'humor fa esclat com una flor.

Pobres ninots! Sou fills de la ironia
i al carafal esteu per a alegria
d'una Ciutat que riu tot fent camí.

Gloriantment el foc us nimba i mata:
la flama ardent —punyal groc i oscarat—
us va cremant i us du al vostre Destí.

CARLES SALVADOR

Sant Josep, el Nen i les Falles.

7 Pensat i Fet
1947

Sobre el Nen Jesús de Valles
el Ten seràfic som rís
des del cor del Paradís
en la Festa de les Falles.

= Coets voladors =

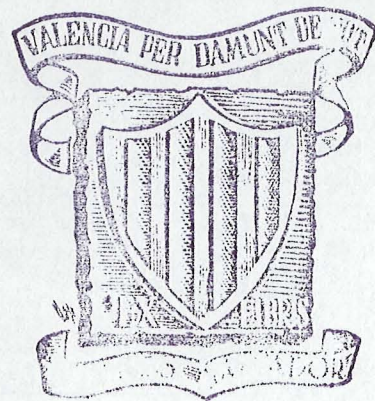
Jins de la nit de vels obscurs i estrelles
i'obrim ventalls ^{d'}espurmes i colors
i l'aire cel respira meravelles
quan fan esclat els trous ensordidos.

Pugen marolls de loc, vaves ocelles,
joces coets jirosos, xirladors,
vatellant el camp del cel com unes velles
d'empradissos ritmes voladors.

~~For~~
A nota hi ha les roses de la flama
i el cordial sentit que el loc ablama
entre ~~espurmeig~~ ^{espurmeig} ferit per cendra i fum
mentres ^{que} al cel, se'n fixen les palmeres
fent escampalls ~~d'~~espurmes rialleres
i acurboiant color i foig i llum.

Carles Salvador

Publicat
1948 Pensat i Fet

Dansa de la Falla

Sant Josep, varaflorida,
du en les mans un raig de sol
quan la festa és ben guarnida
de llorer i de bunyol.

En la dansa de la falla
hem d'encendre els nostres cors;
qui la mira i no la balla
no sabrà dels seus tresors.

Valenciana, galana,
tens els ulls plens de dolçor;
d'esta dansa ciutadana
vas gojant tota l'amor.

Sant Josep, varaflorida,
mes de març, goig del meu cor,
és el sol de nostra vida
la Ciutat que és terra d'or.

CARLES SALVADOR

1949
Pensat i Fet

El Sol, la Falla i la Lluna

I

El Sol esguarda la Falla
i la resseca ardorós
tot preparant la batalla
que finirà amb la rialla
del flameig ardent i ros.

II

L'harmonia de la nit
està enguatada de Lluna
que devalla i ha guarnit
la Falla que s'ha adormit
amb una pàtina bruna.

S. O.

Pensat i Fet
1949

Cançó del manifestser

Ni t'enfades ni em malmires
perquè et veig i no te veig
ara que en el temps de falles
nostre Amor no té festeig.

Si jo no contracte els músics,
si jo no busque el "Libret"
i si el castell jo no ajuste
i me'l plante fort i dret,
ni menje, ni dorm tranquil,
ni respire satisfet.

Si no estic en la plantada
c'aven torts els cabirons;
les banderetes no arriben
a ~~per~~ guarnir tots els balcons.
si a repartir-les no em pose
pujant i baixant graons.

Si no acompanye fallerés
pels carrers de la ciutat
i els atrils no pose en ordre
per tocar dalt l'entaulat,
la falla és segur que falla...
i se crema el veinat.

Si no me fas uns bunyols
cada dia al cafeti,
si la Comissió no anime
i me la enduc cap allí,
ni seria bon fallero
ni valdria un garrofi.

Ai, Pepeta, no t'enfades,
perquè et veig i no te veig;
quan les falles siguen cendra
tornarà el nostre festeig.

SALVADOR ORENGA

1949.

Pensat i Fet

Bunyolera graciosa

Bunyolera graciosa
que a l'ombra del verd llorer
pessigues la blanca pasta
que fregix l'oli roent,
no me negues la mirada
—ta mirada somrient—,
puix que el dia de les falles
jo sense tu no sóc res.

Bunyolera graciosa
que a la vora del foguer
els bunyols amb la vareta
fas redons com un anell,
dels sucre que els vas posant
amb el teu somris plaent
dóna-me'n una miqueta,
puix sense tu no sóc res.

Bunyolera graciosa
que a la porta del carrer
perfumes el cafetí,
la plaça, l'aire i el cel,
posa un quilo de bunyols
d'eixos daurats que vas fent,
puix que el dia de les falles
sense bunyols... no sóc res.

CARLES SALVADOR

Dibuix de Tereseta Pascual.

Pensat i Fent

1950

- El Llibret de la Falla -

Es el Llibret de la Falla
- pel que dir i pel que calla -
una clara relació
és a dir, una cristalla
de la falla del cantó.

Explica també el Llibret,
però d'un mode complet,
el tema amb que se presenta
al públic, perquè s'ha fet
i tot el que representa.

Ustin moralitzador
~~que~~ ha de ferir com la tralla;
carregat de bon humor
al bot purificador
porta els vicis fent rialla.

~~Ha d'estar en~~ ^{de ser} escrit en
~~d'estar en~~ valencià
perquè ~~escriu~~ ^{ni és} en castellà
perd sabor i perd tipisme
i no és cosa, clar està,
de fer ~~una~~ ^{una} confusióisme.

En vers ha d'estar escrit
sense massa floritura

no fent abstrús el sentit;
lo que diga, ~~estiga~~ ^{estiga} dit
amb clara literatura.

Però amb llenguatge correcte,
popular, no xavacà,
fent que el vers siga perfecte
com demana el purità
que no admet ningun defecte.

Sens faltes d'ortografia
estiga imprès el Llibret;
tinga un estil senzillet
i dignitat i alegria
com ~~pena~~ Pensat i Fet.
no fa el Pensat i Fet.

Si aixina l'escrim l' Autor
que l'envia al "Rat. Penat"
puix és segur que el jurat
li encontrará gran valor
~~el~~ declarant ^{l'} premià.

~~de~~ Fals són les condicions
de tot bon Llibret de Falla
puix ~~que~~ no té variacions
la fórmula que no falla
davant de tan grans raons.

Pensat i Fet
1951

El Fill del Fuster

CARLES SALVADOR

Pensati Fet, març 1951

L'OFRENA

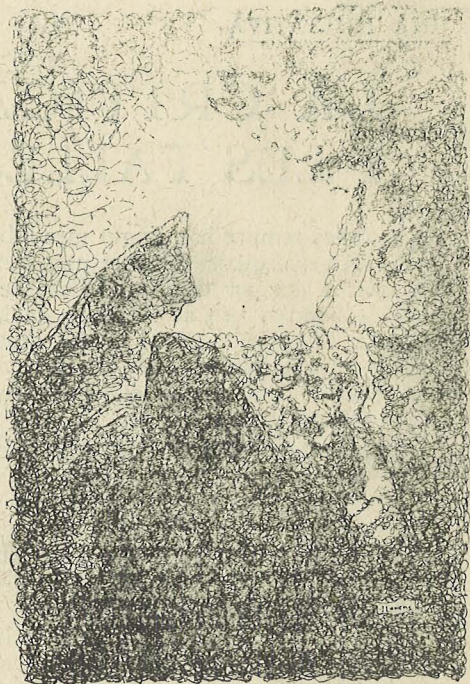
Duen els rams les fadrines falleres
totes joïoses, botant-los els cors.
Van a la Mare de Déu, riallres,
porten-li roses, clavells i altres flors.

(¿ Qui ens va acusar d'haver fet xavacana
esta festassa de flames i fum?
¿ Qui va oblidar que en ser valenciana
era una festa d'amor i de llum?)

És de la plaça al bell mig on l'ofrena
fa el seu esclat delitós i on s'omplena
l'ànima, el cor i la fe de claror.

(Que Sant Josep en sa festa de falles
vol que a la Verge, amb qui féu esponsalles,
porten somriures i flors d'alta Amor.)

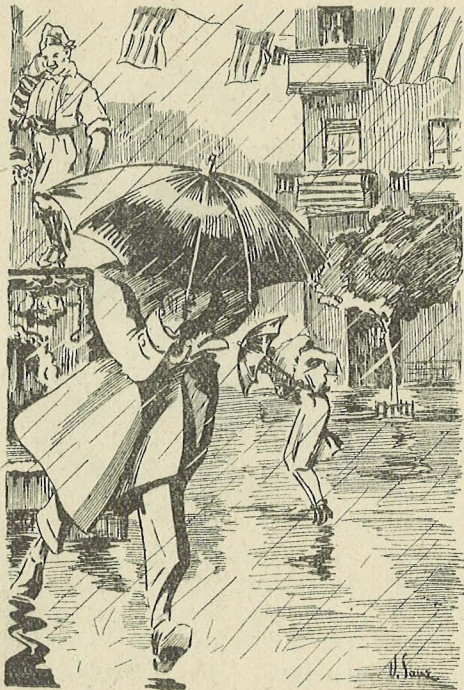
CARLES SALVADOR

Dibuix
de
Llor. ns

Pensat i Fet

Dibuix de V. Sanz Castellano

Pluja en les falles

Plou dia i nit i plourà, per les traces.
Núvols i boires al cel agrisat.
Passa la gent pels carrers i les places
sota el paraigües lluent i mullat.

Sobre l'asfalt els ninots de la falla
tenen rialles que semblen inyors
i pels cartons i les teles devalla
tot un mostrari de fils de colors.

Pluja i més pluja. Banderes barrades
ploren rojors i grogoros remullades
amb llagrimetes d'un plor massa solt.

Festa aigualida, les falles sens flama
són, més que joia i somris, veus d'un drama
tràgicament concebut i resolt.

CARLES SALVADOR

1952

LES FALLES

El foc,
el fum,
les flames,
la llum...
.....

Les purnes
un vel
s'en pugen
al cel
(vel d'or,
de gaudis
del cor).

La festa,
quan mou
ja llesta,
somriu
de goig.
A sota
hi ha, roig,
unriu
de flames...
i a dalt,
molt alt,
el goig
dels clams...

... ..

Els focs,
i els llums,
i traques,
perfums...
I al cor,
cor vell,
la flama
no mor.

CARLES SALVADOR

Pensat i Fet de 1953

Fogueres

En Alacant, cenyida de palmeres,
vora el somris blavenc de brisa i mar,
satíric seny, joiés, ha fet plantar
l'humor punxent i net de les fogueres.

Als cadafals hi ha goigs, sals marineres,
caricatura i mofa i riure clar
i aquell desig fecund d'inclucar,
als ulls de tots, les burles i les veres.

Dins de la llum del sol tan crua i viva
el fogueril instint acreix i aviva
l'avís o el crit i el clam predicador.

I dins la nit i al bes que cluix i ablama
quan els ninots són purnes i són flama,
l'humor roent es torna llum, claror...

CARLES SALVADOR

Pensat i Fet

1953

Any XL + València, març 1954 N.º 44

Redacció i Administració: Tapineria, 2

Primaveral

Inici de Primavera,
esclat de riures i flors,
musiquetes cançoneres,
escalf de flames i cors

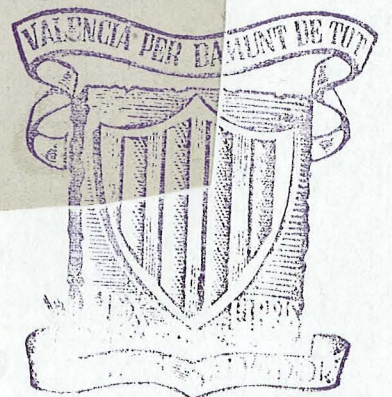
i els roigs i els grocs de Senyeres
—sang bullent i caliu d'ors—
tremolant per les senderes
del cel blau llunyà dels plors.

Sobre el gris asfalt, les falles:
fusta, cartó, borumballes
i aquell sarcasme que riu...

Per l'aire va, rondinaire,
l'ocell que fa de peraire
i estava llana en el riu.

CARLES SALVADOR

W riu.

L'estudiant en març

És impossible llegir... En aquestes
festes de març, en què el sol enlluerna,
brusta en el cor de la sang eixa eterna,
puna crisantema que creix vora festes
i ja no deixa fer res perquè es vessa
per tots els porus del cor. En el cel
hi ha nous colors, tons primaris de mel,
de pàmpol net i de clavi que besa...

Al carapoll de l'orella me n'adona
una veu dolça que diu: - Cansta i rin
que hem aplegat, bon amic, a la bona
zona de l'any, quan esclaten rialles,
quan no és hivern - ja és pranch! - ni és estiu,
quan els ocells són n'obells i hi ha falles...

Carles Salva

per a Pensat; Fet 1955

Publicada a Pensat i Fet 1955

També l'any 1956 junt a un article motivat per la
seua mort, 7 de Juliol del 1955

Sant Josep, somriu

Aquell meravellós somriu
que bruta del Sant al cor
i té llum de Paradís
i perfum de jardí en flor
és la gràcia del dia
que devala des del cel
amb plenitud d'ambrosia
amb una gota de mel.

Gest, pietat divina,
sorrirre patriarcal
que regala aquesta fina
tendresa primaveral
i entra amb un raig de llum
dins dels cors i és un deler
que enardix i que consumeix
amb un gran amor primer.

Alegra falles llengües,
bell sorrirre josefí!
puix que entre homes i cerves
acomplixen llur destí...

Sant Josep, ton dolç sorrirre
ens ompli el dia d'oreig
i cada any ens fa reunirre
les flames i l'esperanceig

Carles Salvador

Publicat a
"Estampa Jallera", 1944

Cançó de l'endemà de falles

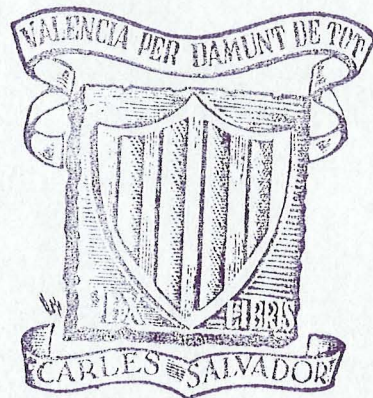
Tant si val fer bona cara
com embuïts o mitjos plors;
l'aigua encara raja clara
i és al gerro el pom de flors.
Tant si val fer bona cara
com posar dol en els cors
quan sols queden resialles
de les falles.

Ja han llevat les banderetes
de finestres i balcones;
s'han cremat les fustes dretes
i agranat cendra i tions.
Ja han llevat les banderetes
i epigrames dels cantons
i sols queden les contalles
de les falles.

La cassalla ja no pica,
ni s'ensucren e's bunyols;
el petarà ja no replica
fent esglais o desconsols.
La cassalla ja no pica
però tens el xic que vols
i havu fet les esposalles
de les falles.

De la música i la traca
ja no queda ni el reló; | ss
pero al cor dus una taca
que t'ha fet la illusió.
De la música i la traca
t'enrecordes a muntó
per què Amor trau revifalles
—¡ai Pepeta!— de les falles.

CARLES SALVADOR

Estampafallera 1945

A Maria Júlia de Vallejo i Manglano
Fallera Major de 1948

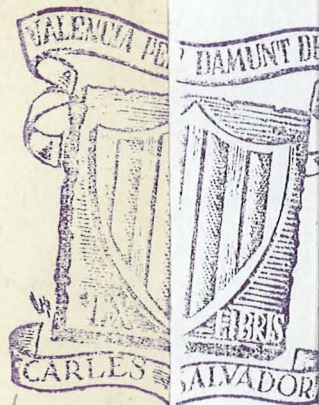
Sonnet

La joventut florix sa galania
i l'hermosor quarnix son jardinet;
el goig respon tot lliure a l'alegria
i la ~~belleza~~ ^{veritat} esclata en l'aire net.

El dolç mirar desperta simpatia
i l'esperit dormit es fa inquiet
perquè ha tingut la glòria d'un dia
i ~~ha~~ i ha conegut, ^{sublim} ~~divina~~, el camí dret.

Això us dirà la Festa de les falles
ja que en la pau havem guanyat batalles
arrecerada al clar de l'hermosor
quan la Ciutat vol ser vostra vassalla
i us dona el tron d'honor de tota falla
puix sou de les Falleres la Major.

La Desperta 1948 Carles Salvador

Parçhemim

Epigrama de les falles

Tot cremarà: el desig, el goig, la pena,
fins el somriú que dorm en miig del cor,
l'esquard curull d'amor que ens allumina
i aquell deler que sembla que no mor.

Tot cremarà amb un rictus de tristesa
entre espetecs i espurnes refulgents,
entre mil crits i pública mesa,
reflexos brans de multituds de gent.

I heus ací tot: desiquis de les falles
que si han naixent amb goig, les rialles
dels altres anys les fan breus i mortals.

Drauna i mercé, ironia de rondalla,
intimitat que esclata enmig la falla
i el vent que aventa cendres immortals.

Carles Salvador

Ciutat 1949.

Publicat en
"La Desperta" 1949

A la Reina Fallera
Sra. Maria-Victoria Hoquera Ximénez de Civeros
July 1950

Ets la Regina Major de les Falles,
sighe patent de ta gran formosor;
de la Benitat has quonyat les batalles
i ets ara al cim global de l'Honor.

Ets, en el pon exultant de floretes,
aquella rosa tan gaia i flairant
que té del món les virtuts més completes
i relleix com estel rutilant.

Fens un reialme replet d'alegria,
i una fontana de policromia
brolla als teus pens els encants dels colors.

Ser ton vassall és honor, ^{d'estirp rànica} ~~alta gràcia~~,
i davant teu, que ets finor i prestància,
doblen el cap i els genolls ~~els~~ ^{alts} senyors.

Carles Salvador

1950 "La Desperta"

A PILAR IBANEZ MARTIN I MELLADO

FALLERA MAJOR 1951

S O N E T

El cel que és blau et dirà l'alegria
d'aquesta terra tan plena de flors;
el sol que és d'or mostrarà la follia
de l'entusiasme que hi ha en nostres cors.

La blava mar i la núvola blanca
resplandiran com lluernes de llum
i en els jardins s'omplirà cada branca
d'amorosides cançons de perfum.

Que aquesta festa de falles que esclata
per ta beutat entre flams escarlata
deixe en ta falda sa joia millor:
Un dolç somris fet de gran simpatia
que te recorde tot l'any, cada dia,
que tu has estat sa Fallera Major.

Carles SALVADOR

Ciutat, març, 1951

publicat a *La Serpenta*, 1951

Fita: Rosari Violant Ferrandis Lluna i Alvaroz de Toledo

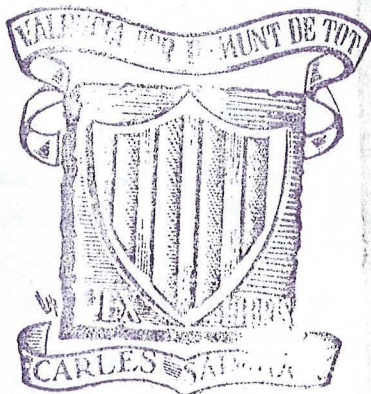
Reina de festes de llum i colors,
entre les flors, els perfums i les sedes,
entre el somris i els vocables sonors
que no és possible adquirir amb monedes.

Reina als salons, als jardins i als carrers
on és etern el matí del bell dia
en què el tragi ciutadà mostra enters
tots els esguards que el blau cel endolcia.

En el Reialme de flors on fulgures
vitols rebràs de les mil criatures
que et s'acarrossen amb goig al costat.

I de tot pit flamejant alegries
—joh, tú, Fallera Major!— estos dies
surt la lloança a la teua beutat.

Carles Salvador

La Desperta, any 1952

A la Fallera Major 1953, rememora
Maria del Consol Cànovas (Coba del Frales)

Vindrà la nit enaruida de misteri
i en els seus ulls les flames lluiran
dances de foc rebeldes ~~de~~ d'encanteri
com aleteigs que s'eleva i s'en van.

Vindrà aquella hora plena d'alegria
de l'esperuencig que puja al cel obscur
perquè la falla es crema en la llotja
del foc que ^{clouix} ~~puja~~ al bell corjor.

En el teu cor obert a la diada
penetrarà claror d'enamorada
feta perfum de rosa i de clavell.

I tu seràs, novelle Primavera,
com un romanç celeste que s'espera
acompanyat de romançis de donzell.

1953

C. S. Publicat

Per a La Desperta
Sr. Arrauz

Parchemin

A la Fallera Major 1954
Srta Maria Miqueleta Carpi Camellas
d'origenenc.

Hi ha un nou esclat, ~~el~~ flor de rosa vera,
i un aire ~~de~~ ^{press} clavats, que ve del mar...
Dins la ciutat hi un raig de primavera
que es fica a dins dels cors i els fa cantar.

Hi ha un requiteig per tot, que el seny altera ²⁴
i el bellugueig que ve d'un cel blau clar;
~~el blau i el verd~~
~~els colors de la Senyera~~
Hi ha el tremolor ~~vibrant~~
i aquells minuts ~~de~~ ^{de} rancs d'ert parar.

Es que son ~~per~~ ^{dins} les festes de les falles
quan l'esperit vestix amples granelles
festes d'espurna i flama i quig i humor;

quan de la festa gran son la primavera
i fins l'angèlic lloca a la Fallera,
els àngels lloen

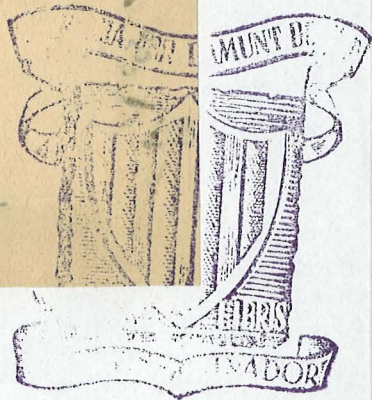
~~que espurnen son vós, car vis son la Major.~~
joia del cel, de totes la Major,

Jr. Arroj

Carles Salvador

1954

Per a Desperta publicat

A la Fallera Major 1955

Ita Maria del'Empar Tanlet i Casanova

= Sonet =

Vulle per a vós un punell de donzelles
- ~~el~~ la Cort d'Honor dels encisos majors $\frac{1}{2}$ -
com un cistell fet de roses púrpures
que han d'exornar per llurs fines rosors.

Vulle per a vós diadema d'estrelles
en eixa nit de presagis d'amors,
quan n'ou les falles esclats de roselles,
quan n'ou les flames collars de fulgors.

Vulle per a vós cançoneta melosa
que puja al cel com roent flam diví,
com una joia del cor, tremolosa,

I per a vós velle també la mirada
tan feta cor, feta llum i coixí
com ala d'àngel de pluma daurada...

Carles Salvador

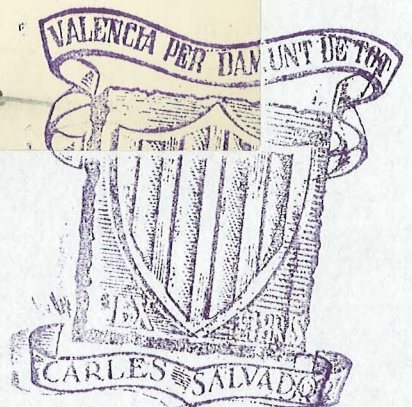
Publicat

Per a "Desperta"

Ms. Arrais i Càmaras

Per a "Ni de For"

fr. Hèctor

LA FALLA MODERNA

Ja la falla es prefabrica
i hi ha almacens de cartons.
Vols una xica bonica
vestint falda o pantalons?

Vols un burro i un gitano
o unes "girls" prenint el bany?
Vols un jagant? Vols un nane
que té melons de tot l'any .

Demana, que ara les falles
no tenen el camí estret.
Tot ho fa Pep Borumballes;
no cal ja el "pensat i fet".

L'ingeniós ja dóna pena;
està de sobra el talent
i es tira l'art a l'esquena
el faller incompetent.

CARLES SALVADOR

Parchemins

Publicada dos anys després del seu traspàs en El COET 1957
amb altres dels autors A. Sendín Galiana, Vicent Caro Adam, Edu-
art Escalante, Paco Sanz i Gonzalo Cantó. Encapçalades amb el tí-
tol "Or Vell de la Literatura Fallera". ~~Desconec-on-ha-estat-~~
~~publicada-abans-~~

~~S-i-M-~~

Fracment final de Els Angelets en l'Explicació i Relació
de la falla amb lema Pensat i Fet?, dels carrers de Castelló, Se-
gorb i General San Martín, any 1953. Llibret escrit per Carles
Salvador.

A Maria del Roser Violant Ferrandis Luna i Alvarez de
Toledo, Fallera Major ~~de~~ ^{als} 1952. ~~Toledo.~~

Hi ha un foc encés, perennement en flama,
que té els tions ~~en~~ ^{als} cors valencians ;
el seu flameig llurs ànimes ~~inflama~~ ablama
i il·luminant-les fa que siguem grans.

Hi ha un altre foc als ulls que l'aire inflama
i té el caliu als llavis i a les mans ;
quan és ben viu la rossa mel reclama
per a endolcir les penes dels humans.

I un tercer foc, que en ales es desclosa
- rosa de març, revol que no reposa -
material, joiós, de riure fi...

D'aquestos focs, Roser, sou la Fallera
plena de seny, quan naix la Primavera
i el cel és blau i res no hi ha mesquí.

Llevant 1952

CARLES SALVADOR

A la Fallera Major any 1955

l'hta. Maria de l'Empar Paulet i Casanova

= Sonet =

Es fa present la veua Primavera
portant al teu del cor el nou present
d'un raig de sol - bressol de cabellera
sobre el cel blau - man i omnipresent.

I allí esten vos, Fallera riallera,
novell pomell de tot mereixement,
rebut el vent tranquil de la sendera
que vincla flors i vers d'encantament.

Cepstre teniu als dits, com riu de flama
que no correix el fum ni se consumeix,
com és l'amor millor d'aquell qui ama.

I signaven amb Déu l'urna esclavida
d'aquesta llesta festa que és resum
del gran perfum dels somnis de la Vida.

Carles Salvador

Publicat a
Lleva Levante

NINOTS de CARN i OSSOS

Al bon amic Ricard Vecina

M'has demanat, bona amiga Pepeta,
que vaja amb tu passejant pels carrers
perquè vols vore la festa completa
que ha sabut fer l'esperit dels fallers.

Conforme. Anem. I està clar que no es tracta
d'anar mirant molts o pocs carafals
si no els ninots que presenten l'exacta,
la ~~més~~ ^{més} sincera visió d'uns ~~quants~~ mals.

Ja estan plantats els ninots de les falles
però és be cert que hi ha uns altres ninots
amb draps al cor i al cervell borumballes
als quals el món deu portar a carxots.

Ací tenim eixa vella doneta
que va lluint com un gros diamant
el jovenet que ara porta a la dreta
i que no és altre que l'últim amant.

Tenim allà el senyoret de l'Oliva
noble de sang i molt ric cavaller
que estalviant, fins ho fa en la saliva
i no despén, ni per erro, un diner.

També tenim el veí estraperliste
que fa pocs anys era un xic mort de fam
i s'ha tornat gran senyor i rendiste
perquè ha venut, fora llei, fil d'aram.

Tenim ací la dels minsos ropatges,
la senyoreta subtil, mig perpall,
que tant retoca i refà els maquillatges
que té una cara d'antic Carnaval.

I més allà el vocaliste La Murta
que una trinxera ha estrenat color beix
que per les cames li para un poc curta
i per l'esquena s'eixampla, li creix.

I es veuen tants de ninots de la falla
per tot arreu i a tothora passar
que sense dubte tot és faramalla
d'ossos i carn que es podria cremar.

.....

Així ja veus, bona amiga Pepeta,
si pots quedar des d'avui satisfeta
d'haver trobat pels carrers uns ninots
que s'han guanyat l'estoreta velleta
o al menys un joc de galato i carxots.

Carles Salvador

Carles Salvador

Publicat al
"El Fallero"

1948

8 - XI - 1952.

Mascletá

LA FALLA NO MOR

*El foc,
el fum,
les flames,
ia llum...*

*Les purnes
un vel
s'en pugen
al cel
que és plata,
que és or
i gaudis
del cor...*

*La festa,
quan mor
ja llesta,
somriu
de goig
puix, roig,
hi ha un riu
de flams
i el goig
dels clams...*

*Els focs
i els llums
i traques,
perfums...*

*Quin goig
al cor!
La falla
no mor!*

CARLES SALVADOR

No fins aquest nº de MASCLLETÀ

L'amor i les Falles

A l'amic Manuel García Esmit

Si tu vols fer-me feliç
porta'm a vore les falles;
vulle viure un dia castís
dins l'embolic de ses malles.

Porta'm, Pepet; fa bon sol
i fa aire de Primavera.
Per a tastar el bunyol
avui fa un temps de primera.

Els ninots dels entyalats
són tan satírics o més
que els ninots dels anys passats
i que ara ja no són res.

Hi ha músiques i alegria,
hi ha traques i banderetes...
Anem, que un dia és un dia
i hem de fer festes completes.

Explica'm, tu, què vol dir
eixe grup i eixa figura.
¿Dius que aixó és l'Amor d'ahir
i açò en la vida futura?

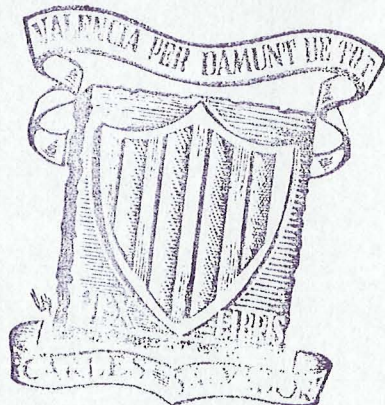
¿I dius que allò que més val
és l'Amor tal com avui
puix que en el temps actual
és quan tu me vols a mi?

Ai, Pepet, no expliques més
perquè el teu cor ja trau flames.
Anem, que tinc interés
d'estirar-me un poc les cames.

Carles Salvador

La Voz Fallera
1950

L. A. B. B.

LA LLUNA RIU...

En la Ciutat, la nit de San Josep,
hi ha el fort soroll del poble que es belluga
i dels masclets l'estrépit inarmònic
i el llarg sonar de tanta i tanta música.
Les falles son, alhora, radiants
i els gallarets tremólen joquinosos
com el jovent que estrena sa alegria.
com els bunyols que en l'oli es tornen grossos.

A mitjà nit ciutat es pega foc
i creix i creix en altes flamerades;
el cel, tot roig, s'omplena de guspies
i els ciutadans amb goig reben les brases.

La lluna riu de la fredor estant
per la Ciutat que amb foc tremola i juga,
tot fent festeigs guarnits de coloraines
que el foc encén i sòls un moment duren.

.....
La lluna riu al cel toda redona;
la lluna riu, i riu com una boja.
.....

CARLES SALVADOR

Poema publicat a LA VOZ FALLERA, any 1956, número 6, València

L'editor i director Francesc Calabuig Albert vingué a casa demanant poesia per incloure-la en l'article necrològic. Se n'endugué més, inèdita i manuscrita que no ha tornat ni està recuperada com aquest poema LA LLUNA RIU del llibre "Celestia" anunciat per Carles Salvador i no publicat aquest títol. No sé si en falten o no de versos al present poema.

Sofia, filla de l'autor

AL «MESTRE DE BENASSAL»

per FRANCESC CALABUIG ALBERT

Carles Salvador Gimeno, finísim i dolient poeta, viva expresió de nostra bella i dolça llengua, ens deixá per á sempre el ja passat més de joliol, deixant una valiosa e insuperable obra cultural.

Al editar de nou este any nóstra publicació, no podem oblidar al mestre, al amic i fervorós alenador de nóstres entussiasmes editorials; éll, sempre comprensiu, estímul per á tot lo que tingués sentit i contengut de valencianía, ens tenia gran estima, estima que ni ha segut ni será may oblidada.

No pretenem fer un estudi en estes línies del plorat Carles Salvador, de la riquísima i copiosa llabor deixada pel mestre; sòls recordar-lo, i més recordar-lo en estes festes falleres, on tanta i tanta i valiosa fon sempre la seua col.laboració. II, en este recort íntimament sentit en lo més profon de nóstres cors, donem á llum una bellísima i fina —com totes les d'ell—composició poética, inédita, escullida del seu llibre manuscrit de versos, i no publicat, titulat *Celestia*.

LA LLUNA RIU...

En la Ciutat, la nit de San Josep,
hi ha el fort soroll del poble que es belluga
i dels masclets l'estrépit inarmònic
i el llarg sonar de tanta i tanta música.

Les falles son, alhora, radiants
i els gallarets tremólen joquinosos
com el jovent que estrena sa alegria,
com els bunyols que en l'oli es tornen trossos.

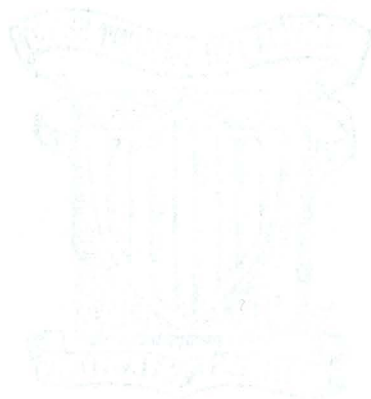
A mitjà nit ciutat es pega foc
i creix i creix en altes flamerades;
el cel, tot roig, s'omplena de guspíres
i els ciutadans amb goig reben les brases.

La lluna riu de la fredor estant
per la Ciutat que amb foc tremola i juga,
tot fent festeigs guarnits de coloraines
que el foc encén i sòls un moment duren.

.....
La lluna riu al cel toda redona;
la lluna riu, i riu com una boja.
.....

Qué patent nóstre carinyo al «Mestre de Benassal», com tots li dién —encá que naiqué en lo popular i vlencianísim barri del Carme—, amb la publicació d'estos versos seus, i al insem de les flámes josefines, i mirant al cel, al cel blau que tant bé canta en sons poemes, fem aplegar una oració per el seu etern descans. ¡Carles Salvador, no te oblidem!

LA VOZ FALLERA , N° 6 , Any 1956

= Falla primaveral =

A Conxeta Sales

Amb llavi prim somrius, denteta blanca,
ara que el cel és tendre i molt suau
i Amor al cor fulgura net i blau
com una flor collida de la branca.

Per l'aire clar la núvola va franca...
El dia un goig retroba nou i boau
i canta a Sant Josep un ritmic llau
que per l'eucant el cant ensucra i tanca.

Amor, si és foc primaveral, estalla
com un flameig ardent que ix de la falla
i espurnegall es torna tot lluent.

Falla del cor traugit de nacve i perles
quan fan refils d'argent les tendres merles
i en la Ciutat el riure mou la gent.

Carles Salvador

Publicat a "Nit de Foc"

any 1946

?

Si publicat a "El Bunyol" 1946

Nit de Foc any 1944

LA FALLA en les ALTES HORES de la NIT.

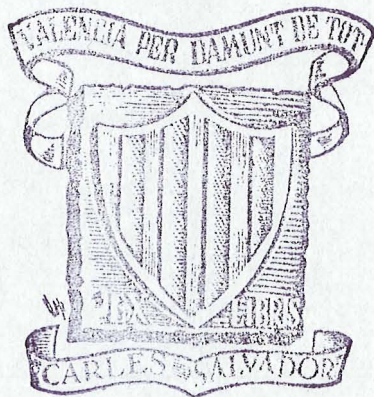
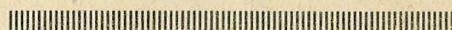
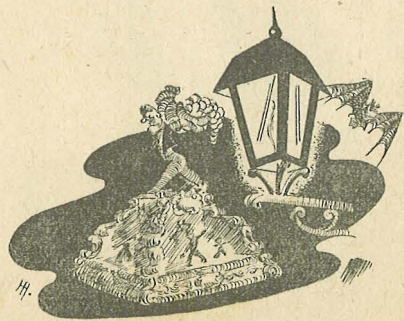
Alta nit. Al carrer, negre d'alfalt,
l'abandonada falla al lloc nadiu.
Ni admiradors, ni música, ni llums.
Sols, els ninots polsosos. Alta nit.

Alta nit. Mut, el barri en el descans.
Balcons i portes, closos pels veïns.
Les banderetes dormen, pengen llises.
Fins el ventet no passa per allí.

Ara la falla té un vel d'agonia,
i en sa tristor no gosa fer respir.
Els bastidors, damunt l'arena seca,
soporten malencònics colorins.

I les figures riuen amargades
d'aquell posat que fan de maniquís,
i es mofen de la Vida, perquè saben
quín ha de ser el seu pròxim destí.

Carles SALVADOR.

Cançó burlesca del temps de

caçanya

Si me vols o no me vols
vols que et convide a bunyols.

Si te veig pel dematí
amb el cabell ja lluent
disposada a vindre amb mi
a vore falles corrent
i me dius que tant me vols
i amb els ulls em fas l'aleta...
ja te veig vindre, Pepeta;
vols que et convide a bunyols.

Si a l'ombra del carafals
de la falla, entre la gent
m'invites impacient
a ballar un fox o un vals
i la dansa amb mi resols
entre arisca i satisfeta...
ja te veig vindre, Pepeta;
vols que et convide a bunyols.

Si a l'hora de la "cremà"
i havent parlat molt d'amor
sentixes la roentor
dins del cor i em prens la mà
i me demanes tan sols
que et diga una parauleta...
ja te veig vindre, Pepeta;
vols que et convide a bunyols.

Si me vols o no me vols
no sé, ni tampoc m'inquieta.
Perquè et veig vindre, Pepeta,
jo no et convide a bunyols.

CARLES SALVADOR

lit de Fox 1945

gens

Panchemin

Falles sagrades Nit de Foc

1.- El Jesuset feia falles 1948
per a la cola escalfar
i un grapat de borumballes
sempre havia de creuar.
I quan la falla ja ardia
satisfet feia un somri
ple de la sana alegria
que es recull al Paradís.

2.- ~~La~~ Verge ~~Està~~ a la cuina
per anar fent el menjar;
ha de torrar pa i cecina
i encén el foc en la llar.
Vora el foc el pa s'ablama,
la carn es torra al caliu.
Si ~~el~~ ^{eleva} en la llar la flama
mentre la Verge somriu.

3.- Sant Josep crema savina,
crema argilaga i raner.
És nit de fred i boirina
i d'escalfar-se al recer.

La Família Sagrada
rep del flameig l'escalfor
i als llavis porta enganyada
la flor - somri - de l'Amor.

Carles Salvador

A Maria del Consol Cànovas (obo del Prado)
Fallera Major 1953.

Publicat

per a Nit de Foc (Llàcer)

Si els ulls pel foc d'amor clavos lluïxen
i saben dir les coses que el cor sent...

Si els cors pel foc d'amor flames teixixen
i manifesten clar el pensament...

Si l'amistat coneix un foc que viva
el sacrifici net i el pur treball...

Si l'art renoua pel foc que encén i abriva
i se manté sense llengua ni encenall...

Què no han de fer les ~~fallas~~ flames amb ses flames
sinó augmentar virtuts triant les dames
que han de formar la vostra Cort d'Honor!

~~Com de les fallas per un són la Regina
mon que tenim només de llum divina
per a atiar el foc d'on naix l'Amor.~~

Com de les fallas avís son la Fallera
Major, tenim als ulls la viallera
flama que naix al cor com naix l'Amor.

Carles Salvador

A la Fallera Major
Sra Maria Miqueleta Carpi Canellas

Blau és el cel i ens mostra l'alegria
del Paradís de festes i de flors,
que és esta terra nostra on la lollia
és optimisme i veig en tots els cors,

L'horta i la mar i la floveta blanca
vestixen ja per l'un primaveral
i la ciutat es fa tendror de branca
com un respir d'amor, sentimental,

Es que ja som ~~amb~~ ^{en} les falles que esclaten
entre els tius resecs, flams escarlats,
llegüera de joia i sàtiva i humor.

I ara veus tu, sorrís i simpatia,
beninitat tot cor dia per dia,
tu que era ja la Fallera Major.

Jr. Llàcer *L. S. G.*

1954

lit de Foc publicat

A la nostra Fallera Major 1955
Sta. Maria de l'Empar Tauler i Casanova

= Sonet =

Vindrà la nit i amb ella, les estrelles;
vindrà el matí i amb l'alba prendrà el vol
i tu has vingut voltada de flors belles,
tu que eres flor i, més que estrella, sol.

Al teu costat pomell tens de panceselles
- la Cort d'Honor - que és un brillant estol
i sols per tu, Fallera, estes donzelles
són un jardí on ~~compta~~ ^{refila} el rossinyol.

I quan la festa passe i ja la falla
traja quanjat amb tu quata batalla
i siga per a tots record o res

tingues al cor, perenne, la carícia
d'una veu dolça i fina, la delícia
de l'amor pur dels llavis del promès.

Publicat

Unió de Foc
Sr. Llaçer

DEL CEL A LES FALLES

Esta és Alzira, senyores,
del món la terra millor.

Un angelet des del cel
va baixar en un revòl
a la terra per trobar
unes poques diversions.
Va visitar molts països
i quan ací feu paró
va vore~~h~~ que en esta terra
plantaven uns certs ninots
en uns cadafals artístics
fets de teles i llistons;
que cremaven moltes traques
i bonics castells de foc;
que les músiques tocaven
molts passodobles dels bons;
que el tabal i la dolçaina
festejaven a muntó;
que les banderes lluïen
per carrers i carrerons;
que tota persona duia
l'alegria dins del cor;
que en l'aire haviab un perfum
de llorer i de bunyols;
que tantes i tantes coses
i totes d'allò millor
feia la gent d'esta terra
manifestant el seu goig
al Sant Patró dels fusters
i només pel seu honor,
que girant-se cap a dalt
i amb veu plena d'emoció
va dir als àngels del cel
i als Sants i Santetes i tot:
-Cavallers, esta és Alzira,
la millor terra del món!!!

CARLES SALVADOR

Publicat en un llibret de falla d'Alzira

Publicat al LLIBRET de la FALLA dels carrers Dr. Ferran- Reis
Catòlics . Alzira. Any 1943

Elogi de la Falla valenciana

Un elogi de la Falla
valenciana ~~vine a~~ fer
en la llengua dels meus avis
molt més dolça que la mel.

vulle

Vares nàixer xicoteta
a la plaça o al carrer ;
els veïns van festejar-te
amb banderes i masclets ;
uns bunyols t'alimentaren
i et cantaren uns versets
que després es transformaren
en lo que és avui el Llibret,
en la llengua dels meus avis
molt més dolça que la mel.

| x

graciosa i

Vares nàixer fent-te artística
i de gràcia sorprendent ;
l'humorisme i la ironia
te van prendre plenament ;
els ninots vida et donaren
i gran fama al mateix temps ;
la Ciutat vullgué honorar-te
te premiant el bon Llibret
en la llengua dels meus avis
molt més dolça que la mel.

Flot

Ets

um

Avui, Falla valenciana,
ets magnífic monument ;
tens gran nom dins de ta Casa
i ets famosa a l'estranger ;
t'acompanyen i et fan festa
les músiques i els castells
i de lluny vénen a vore't
i a escoltar el parlar teu
en la llengua dels meus avis
molt més dolça que la mel.

2

Ton parlar és mon parlar
i el teu goig és el goig meu ;
en el món no hi ha cap festa
amb més grans i bons festeigs
i és que el poble entusiasma
i és eufòric plenament
car la Falla és Primavera
i és honor a Sant Josep
en la llengua dels meus avis
molt més dolça que la mel.

Un elogi de les falles
vinc a fer en el Llibret
en la llengua dels meus avis
que és més dolça que la mel.

Llibret de la Falla
de
Benimaclet

1950

A MARI LIUM MOMPO GIL

Fallera Major de la Falla P. Caudillo, ^{(Sant} Sant Vicent
de l'any 1951

Ets la Fallera Major d'esta Falla
símbol gentil de l'Honor i Alegria;
al teu costat, o als teus peus, com vassalla
vindre l'Amor, per honrar-te, voldria.

Véns a enaltir esta festa fallera
amb els teus ulls més bonics que dos sols
i amb abundosa, llarga cabellera
que baixa al ritme tou dels caragols.

Espurna d'or, encens uns altres cors
que són per tu i per tots bella corona
feta de rantes, sedes i altres flors.

Però és del cor la joia juvenil,
el teu somriú, que mai no ens abandona
qui ens pren el cor, Mari Llum Mompó Gil.

~~Carles Salvador~~

Publicat al Llibret de la Falla

Autor: CARLES SALVADOR

Primer premi del Excm. Ajuntament i
Rat - Penat

PRESENTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR DE LA FALLA

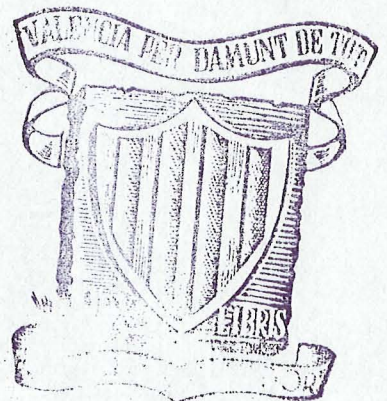
P. CAUDILLO ✶ C. DE SANT VICENT
I DE LA SEUA CORT D'HONOR

En la festa de les falles
que és d'alegria i de foc
la Comissió vos presenta
un formós pomell de flors:
estes xiques tan boniques
que lluíxen més que el sol.

Contempleu-les i digueu-me
si jo tinc o no raó
puix si València té fama
de tindre boniques flors
ho diuen per les fadrines
que en la mirà tenen foc
i en els llavis tenen mel
i un gran carinyo en el cor
per a la festa més gran
que s'ha inventat en el món:
la nostra festa de falles,
la de traques i bunyols,
la festa que el món admira
per l'alegria que mou.

Vixca la nostra Fallera
i la seua Cort d'Honor.

Auy 1951

Sonet de l'endemà de Falles Sant Josep

Ja s'han cremat les falles josefines
i ara la cendra indica on han estat
mostrant els queigs i ensems lluint les fines,
sempre agradoses, festes de Ciutat.

Ja s'han cremat les falles i ara resta
un cansament, ni dolç, ni amarg, als cors
per tot allò millor que té la festa
i que ha fugit i perfum antic de flors.

Plaça o carrer on dreta fou la falla,
els vestres àmbits són ben desolats,
camp d'incruent, bellíssima batalla,
llor d'espurnalls d'amor, somriures quats,
espai vulgar avui, freda mortalla
d'aquells nívots ingenus ja cremats.

Carles Salvador

Publicat a Burriana
1951

Venim per a la presentació
de la Fallera Major
i Cort d'Honor de Benimaclet
1953

- 0 -

Un pun de flors molt ben fet
estes Callers hom collit;
l'han dut a Benimaclet
i ací els presenta esta nit.

Són flors dels nostres jardins,
són clavellets i rosetes
boniques com serafins
que tenen les ales netes.

A la Fallera Major
Teresin Quira Flor

- 1 -

El teu angèlic somris
que et brota del bos del cor
i té llum de Paradís
i perfum de jardí en flor
és una gracia del dia
que va baixant des del cel
tota plena d'ambrosia
com una gota de mel.

La tena cara divina,
el teu somriure cordial
ens regala aquesta fina
tendresa primaveral

2.

i entra com un raig de llum
dins dels cors i és un deler
que ens anima i es com tu
com un gran amor primer.

Alegra falles llangeres
en ton somriure formal,
pués que entre bromes i veves
corones el festival.

Fallera, ton dolç somriure
ens ompli el dia d'humor
pués tu només fas veure
esta festa dins del cor.

Esta nit que és d'alegria
per a tu, Reina Fallera,
el nostre cor ens omple
la festa de Primavera.

La nit és alegre i franca
i a tots s'ens esponja el cor
perquè sent flor en la branca
la Tereriu Dura Flor.

1.- A Paquita Rev
= Bellesa Fallera =

Eres Bellesa Fallera
reblida de simpatia;
~~en~~ de les falles la primera
florita de Primavera
que ~~ens ompli el cor d'~~
~~ens ompli el cor d'~~ aleppis.
grigi

2.- A Concliu Gascó
= Fallera del Foc =

Per tindre mirada ardent
t'han fet Bellesa del Foc
si ~~en~~ mires del cor el lloc
~~he de~~ ~~tranyen flames~~ de repent
~~pero no poquet a poc.~~
~~cremant-nos~~
i ens cremarem poc a poc.

3.- A Amparim Grafiada
= Fallera de la Poesia =
~~Es tan gran la simpatia~~
Vas escampant l'alegria
- Bellesa de Poesia -
que respira l'esperit.
que Eres llum de sol, de dia
i llum de lluna, de nit.

4.- A Rosita Ruiz
= Bellesa de la Flor =

Per tindre molt tendre el cor
- oh, Bellesa de la Flor -
has entrat al cel faller
formant en la Cort d'Honor
que es de la terra el primer.

El porta la tentació
a menjar sucre, torró,
caramelos i confits...
I després de tot això
veuen - és clar! - els enfits.

1.

— o —

Tenen els xics tentacions
i porten ^{si hi ha} ~~en~~ ocasions
bolets, joquets, perronetes...

3

Si els lladres tenen manetes
la policia, presons.

— o —

La tentació, prou s'entén,
fa que el xiquet busque el mal;
s'enganya als autors i al tren.
Ve la desgràcia corrent
i el porten a l'Hospital.

4

— o —

Du la pistola en la mà
i un mocador en la cava,
com en el cine ha vist ja.
Si el xic fa de gànster ara
de majoret ho serà

2.

— o —

Pera una lletta infantil
1955 =

Les fogueres de Sant Joan en l'albatendra

La verge bruna mostra la denteta
de l'Orient i en traure's la foscura
una alba tendra naix de l'estelada
ma d'estiu, de naure i assutzenes.

La mar fa un cant ventat, blau i salobre
tot recosit de veles i d'escuma
I el palmeral que gronxa plomalls lirics
és una flama verda d'ores flonges.

I surt el Sol. El dia és ara un himne.
La llum repica totes les ventalles
de la ciutat que es lleva enjogassada

i els cadafals somriuen dins la fresca
àticament - oh ment valenciana -
i tenen més humor en l'hora prima.

Publicat al Carles Salvador
1942

"El Clibret" Foguera d'Alfons el Sabi
d'Alacant, 1942

FLAMES

en la nit de Sant Joan

SONET

Podrà cantar l'ocell amb son reful
un plany o el goig de viure en llibertat;
podrà la flor mostrar amb son esclat
el seu color llampant o el seu humil.

Però el flameig del foc mai no és servil
puix que son tany vermell des d'on és nat
s'eleva al cel ben ple de majestat
amb tot l'orgull d'un cant vibrant, viril.

Flama en la nit, que naix d'un pensament,
llum i escalfor i esclat d'enteniment,
llengua de foc, desig tot cordial.

Flama del cor, alt crit d'ill-lusió,
estrofa al vent, perfil d'una cançó,
afany retort d'amor que és immortal.

Carles Salvador

València, 1943.

Publicat al
"El llibret", Foguera d'Alfons el Savi
d'Alacant, 1943

i al llibret de la Falla de Barceloneta
1953 Fests de Sant Joan

La falla dorm

Quina tristor, la falla en el carrer
quan ja la gent en casa està dormint!
Pel dia clar la falla ha estat lluint
color i humor en draps, cartó, paper---

La falla dorm. I aquell públic d'aler
de fer soroll i crits - frístec instint
«municipal i espés» - dorm i teixint
va el seu descans ~~expans~~ escàs i tardaner.

I l'aire té l'olor d'oli cremat,
el baf calent d'absenta i de bunyols
i el núvol fi, de pols, que cou tausols
- ara que lent devalla endormiscat -
els ulls oberts, pintats, de les figures,
oh tous ninots!, de tristes postures...

Carles Salvador

¿hit de For'ant?

A Empar Casanova Casanova, Fallera Major 1947

D' un tron de flors, de versos i d' Amor
passes a un tron de focs i d' alegria
primaverat, de flama en tremolor,
d'espurna d'or que al cel puja i somnia.

Els teus reialmes són de meravella
i has triomfat - alé d' un verge crit
que fa esclatar la rosa albir prncella
i mon estels com ulls dins de la nit -.

Cor juvenil, encens uns altres cors
i et fan la Cort d' Honor - bella corona
valenciana - dones que són flors.

Somriu als set colors de l'encanteri
i el teu somriú que mai no ens abandona
ens ve a explicar la festa i son imperi.

Carles Salvador

1947

publicat

A la Fallera Major Infantil

Oli, Fallereta Maria
Pilar Rull Rimes. Ferrer.

Tens un veïnat d'alegria
que s'escampa pel carrer.

El teu goig en este dia
ja més gran no podrà ser
perquè si no, ballaria
la falla del cor sincer.

En ton veïnat Infantil
- oli fallereta ~~la~~ gentil -
tu lliuraràs com un rol
al costat de la Fallera
Major, riallera,
que és Maria del Consol.

G. Ferrer

Any 1953

Glossa fallera -1-

S'han cremat totes les falles,
han ardit ~~totes~~ els ~~miradors~~, cabirons
i'han encés castells i traques
i molts coets voladors
han esclatat en palmeres,
dins la nit, de espurnes d'or.
Solament queda una falla:
la falla del nostre Amor.

S'han cremat totes les falles
i ara queda en nostres cors
lassitud ben manifesta
feta de dolços records,
~~de músiques~~ d'epigrames i de músiques,
banderetes i bumpols.
Sols queda viva una falla:
la falla del nostre Amor.

S'han cremat totes les falles
i ara queda en nostres cors
una falla tota joia
sense entaulat ni ninots,
sense Llibret ni falleres,

-2-

sense rifes, sense trous...
Una falla sola queda:
la falla del nostre Amor.

S'han cremat totes les falles
i ara queda en nostres cors
una falla tota joia:
la falla del nostre Amor.

Carles Salvador

Per a Marcletà

Cançonieta amorosa del temps de falles

Potser tu m'has pres ^{avui} ~~assa~~
per un ninot de la falla.

Juan me digueres bonmal
amb miradetes d'amor
que no vinguera al Casal
ni fis de la Cort d'Honor
t'haguí de pisar a ratella
i més ja no et consentí
Potser tu m'has pres ^{avui} ~~assa~~
per un ninot de la falla.

Juan estaves malcontent
perquè ballí un box i un vals
amb el fill del President
vas donar un pas en fals:
em presentaves batalla
i ho va pagar mon corí.
Potser tu m'has pres ^{avui} ~~assa~~
per un ninot de la falla.

Quan de la falla, cristants,
plantarem els cabirons
et mossegaves les mans
per no sé quines raons
i era ta ellergua una tralla...
Quin batistot agali!

Potser tu m'has ^{avuit} ~~per~~
per un ninot de la falla.

Quan he vist ^{tant de} ~~et ten~~ ve al
es reguissim que em vols;
ni els meus desaires són mel
per a mear-te ^{uns} ~~els~~ burryols;
ni tu bens sempre cassalla
per a què et destroce el ri...
¿Potser tu m'has ^{avuit} ~~per~~
per un ninot de la falla?

Hi, Pepet, mon cor estalla
perquè et vull celís, així...
Tu no seràs per a mi
com un ninot de la falla!

Carles Salvador

Fragèdia fallera.

La falla
que falla
no és falla
que ratlla,
ni és malla
de palla,
ni és tralla
que talla
i estalla,
perquè és
- ai, quin pes! -
aqueixa
madeixa
que deixa
la queixa

Aitorido Diego, 9
Cana Navarro Tel. 103
Enquadernació 21

en la veixa
madeixa
del ^{poc} interès.

Si falla
la falla
~~que~~ calla,
tot és
pels diners
o, al revés,
per no haver-ne més.

Quasi res!!! El Fuster Poeta
El Poeta Fuster

~~El Filler del Fuster i Poeta~~

TRAGÈDIA FALLERA

X

La falla
que falla
no és falla
que ratlla,
ni és maia
de palla,
ni és tralla
que talla
i estalla,
perquè és
-ai, quin pesti-
aqueixa
madeixa
que deixa
la queixa
mateixa
en la reixa
del poc interés.

Si falla
la falla
i se calla,
tot és
pels diners
o, al revés,
per no haver-ne més.

Quasi res!!!

El Fuster Poeta

Sant Josep i el Nen

Sant Josep, ple de dolcesa
al cor ^{del} ~~amb~~ enuoió
de la flama sempre encesa
de nostra redempció.

(Ai, dona de pell i escates
i cabells despentinats!

Aquesta tela tan blanca
que he cosit per a brodar
moga-te-la a la cintura
i passejat per la mar.)

Amb un tros de tela blanca
m'he cosit un davantal
per a ~~se~~ adornar-me el vestit
quan pel matí estic brodant.

octubre 1947

Publicada al "Almanaque" per a el 1949

NOTES

1- CARLES SALVADOR del llibre "'FALLES JOSEFINES'" havia preparat un índex amb el títol de les poesies, en nombre de quaranta nou, essent la primera LA FALLA GRAN indicant entre parèntesi: al llibre "'ELOGI DE LA VAGÀNCIA"'. La respecte encapçalant aquest recull.

2-El seu índex ha estat anul·lat per interessar-me l'altra cara d'un dels dos papers i per estar incomplet.

3- De l'índex del meu pare falten UNA FALLA ANTIGA i LLOANÇA DE LA FALLERA MAJOR 1952, no encontrades en l'arxiu de casa.

4- Respecte la duplicitat de TRAGÈDIA FALLERA, ^{inèdita,} 37^{ena} de l'índex del meu pare. L'original és a "'FIRA DE MOSTRES"'.
inèdita,

5- Al present índex van agrupades les poesies segons on han estat publicades i amb la data; finalment les inèdites.

6- Hauria de buscar-se obra poètica de falles en arxius.

7- Respecte ací FALLES SAGRADES, Nit de Foc 1948, i així mateix a les "'RELIGIOSES"', primera del índex, per tenir-la el meu pare als dos llibres.

ÍNDEX

ELOGI DE LA VAGÀNCIA de Carles Salvador

La Falla Gran - 1937

PENSAT I FET

Les falles - 1920
Amor, foguera - 1944
Sant Josep - 1945
Ninots de falla - 1947
Sant Josep, el Nen i les Falles - ~~1947~~ 1947
Coets voladors - 1948
Dansa de la Falla - 1949
El Sol, la Falla i la Lluna - 1949
Cançó del manífesser - 1949
Bunyolera graciosa - 1950
El Llibret de la Falla - 1951
L'Ofrena - 1951
Pluja en les falles - 1952
Les Falles - 1953
Fogueres - 1953
Primaveral - 1954
L'estudiant en març - 1955

ESTAMPA FALLERA

Sant Josep, somriu - 1944
Cançó de l'endemà de falles - 1945

LA DESPERTÀ

A Maria Júlia de Vallejo i Manglano, Fallera Major de 1948
Epigrama de les Falles - 1949
A la Reina Fallera Srta. Maria Victòria Ximénez de Cisneros, 1950
A Pilar Ibáñez Martín i Mellado, Fallera Major 1951
Srta. Rosari Violant Ferrandis Luna i Alvarez de Toledo, Fallera Major 1952
A la Fallera Major 1953, senyoreta Maria del Consol Cànovas Cobo del Prado
A la Fallera Major 1954 Srta. Maria Miqueleta Carpi Canellas
A la Fallera Major 1955 Srta. Maria de l'Empar Tauler i Casanova

EL COET

La falla moderna - 1957

LEVANTE -EXTRAORDINARI DEDICAT A LES FALLES-

A MARIA del Roser Violant Ferrandis Luna i Alvarez de Toledo
Fallera Major 1952
A la Fallera Major any 1955 Srta. Maria de l'Empar Taulet i
Casanova

EL FALLERO

Ninots de carn i ossos - 1948

MASCLETÁ

La falla no mor - 8-XI-1952

LA VOZ FALLERA

L'amor i les falles - 1950
La Lluna riu -(fragment)- 1956

EL BUNYOL

Falla primaveral - 1946

NIT DE FOC

La falla en les altes hores de la nit - 1944
Cançó burlesca del temps de falles - 1945
Falles sagrades - 1948
A Maria Consol Cànovas Cobo del Prado, Fallera Major 1953
Ala Fallera Major Srta. Maria Miqueleta Carpi Canellas - 19
A la Fallera Major 1955 Srta. Maria de l'Empar Taulet i
Casanova

LLIBRET de la Falla dels carrers Dr. Ferran-Reis Catòlics, Alzira

Del cel a les falles - 1943

LLIBRET de la Falla de Bebiaclet

Elogi de la Falla valenciana 1959

LLIBRET de la Falla P. Caudillo- C. Sant Vicent

A Mari Llum Mompó Gil, Fallera Major de la Falla P. Caudillo -
C. Sant Vicent 1951

PRESENTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR DE LA FALLA

P. Caudillo - C. Sant Vicent i de la seua CORT D'HONOR -1951

BURRIANA , 1951

Sonet de l'endemà de Sant Josep

VERSOS PER A LA PRESENTACIÓ DE LA FALLERA MAJOR I CORT D'HONOR
DE BENIMACLET 1953

EN UNA FALLA INFANTIL - 1955

EL LLIBRET, Foguera d'^{Alfons}~~Alfonso~~ el Savi d'Alacant

Les fogueres de Sant Joan en l'alba tendra - 1942

Flames en la nit de Sant Joan-1943

LLIBRET de la Falla del creuer dels carrers Mallorca-Girona de
Barcelona

Flames en la nit de Sant Joan - 1953

PUBLICADES 3, INÈDITES ?

La falla dorm - 1947

A Empar Casanova Casanova, Fallera Major 1947

A la Fallera Major Infantil 1953

Glossa fallera

INÈDITES

Cançoneta amorosa del temps de falles

Tragèdia fallera

Sant Josep i el Nen

